

Rozsudek Najvyššieho soudu SR ze dne 30.05.1990, sp. zn. 6 Tz 17/90, ECLI:CZ:NSSR:1990:6.TZ.17.1990.1

Číslo: 34/1991

Právní věta: Trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 221 odst. 1, 3 Tr. zák. je úmyselný trestný čin, na ktorý je stanovený trest odňatia slobody prevyšujúci tri roky, a preto sa naň nevzťahuje aboličné ustanovenie článku V písm. a) Rozhodnutia prezidenta republiky o amnestii z 1. 1. 1990.

Soud: Najvyšší soud SR

Datum rozhodnutí: 30.05.1990

Spisová značka: 6 Tz 17/90

Číslo rozhodnutí: 34

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Amnestie

Předpisy: 140/1961 Sb. § 221 odst. 1
§ 221 odst. 3 1/1990/1 Sb. čl. V písm. a

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 34

Trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 221 odst. 1, 3 Tr. zák. je úmyselný trestný čin, na ktorý je stanovený trest odňatia slobody prevyšujúci tri roky, a preto sa naň nevzťahuje aboličné ustanovenie článku V písm. a) Rozhodnutia prezidenta republiky o amnestii z 1. 1. 1990.

(Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 30. 5. 1990 sp. zn. [6 Tz 17/90](#))

Na základe sťažnosti pre porušenie zákona, ktorú podal generálny prokurátor SR, Najvyšší súd SR zrušil právoplatné uznesenie vyšetrovateľa Okresnej správy ZNB, oddelenia vyšetrovania v Senici z 19. 1. 1990 sp. zn. ČVSVV 254/899 a prikázal mu, aby vec v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol.

Z odôvodnenia:

Generálny prokurátor Slovenskej republiky podal do šiestich mesiacov od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia sťažnosť pre porušenie zákona proti uzneseniu vyšetrovateľa oddelenia vyšetrovania Okresnej správy ZNB v Senici z 19. januára 1990 sp. zn. ČVSVV 254/899, ktoré nadobudlo právoplatnosť 29. januára 1990.

Napadnutým uznesením vyšetrovateľ podľa § 11 odst. 1 písm. a) Tr. por. a podľa článku V písm. a) Rozhodnutia prezidenta ČSSR z 1. januára 1990 o amnestii zastavil trestné stíhanie proti obvinenému R. V. pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 221 odst. 1, 3 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že 18. júna 1989 okolo 15.00 hod. po príchode domov dostal sa do slovného konfliktu s matkou A. V., ktorú chytil pod krkom za šaty a odsotil od seba, v dôsledku čoho táto narazila na vchodové dvere bytu, spadla na zem a utrpela zlomeninu krčku stehennej kosti vľavo s následnou asi jednoročnou dobou liečenia.

Podľa názoru sťažovateľa napadnutým uznesením bol porušený zákon v ustanovení § 172 odst. 1 písm. d) Tr. por. v prospech obvineného. Navrhol, aby Najvyšší súd v nadväznosti na zistenie, že v uvedenom smere v rozsahu zákon bol porušený, napadnuté uznesenie zrušil a príslušnému vyšetrovateľovi prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol.

Z odôvodnenia sťažnosti pre porušenie zákona v podstate vyplynulo, že vyšetrovateľ pochybil, keď trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 221 odst. 1, 3 Tr. zák. považoval za nedbanlivostný trestný čin, pri ktorom došlo z nedbanlivosti k ťažšiemu následku. Trestné stíhanie za úmyselné trestné činy bolo možné zastaviť iba za predpokladu, že trest odňatia slobody za ne zákonom stanovený neprevyšuje tri roky. U predmetného trestného činu horná hranica trestnej sadzby činí päť rokov odňatia slobody.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal na podklade sťažnosti pre porušenie zákona správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že zákon bol porušený.

Na rozdiel od sťažnosti pre porušenie zákona dospel k záveru, že je predčasné robiť právne závery v otázke, pojmové znaky ktorého trestného činu obvinený svojím konaním naplnil, a teda aj v otázke použiteľnosti Rozhodnutia prezidenta republiky o amnestii. V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, došlo vo viacerom smerech k porušeniu procesných predpisov, čo sa týka požiadavky zistenia skutočného stavu veci základného predpokladu pre zodpovedné rozhodnutie v riešenej otázke.

Pozornosti Najvyššieho súdu neušlo, že vyšetrovateľ v rozpore s ustanovením § 134 odst. 1 písm. c) Tr. por. do výroku napadnutého uznesenia nepojal skutok, ktorého sa týka rozhodnutie o zastavení trestného stíhania. Táto skutočnosť vyplynula iba z odôvodnenia napadnutého uznesenia.

Za predpokladu, že by obvinený svojím činom naplnil znaky trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 221 odst. 1, 3 Tr. zák., treba prisvedčiť sťažnosti pre porušenie zákona, že vyšetrovateľ si chybné vyložil článok V písm. a) Rozhodnutia prezidenta republiky o amnestii z 1. januára 1990, podľa ktorého prezident republiky nariadil, aby sa nezačínalo, a pokiaľ sa začalo, aby sa zastavilo trestné stíhanie za úmyselné trestné činy spáchané pred dňom tohto rozhodnutia, pokiaľ je na ne ustanovený trest odňatia slobody neprevyšujúci tri roky.

Trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 221 odst. 1 Tr. zák. sa dopustí, kto inému úmyselne ublíži na zdraví. Páchateľ sa potresce odňatím slobody až na jeden rok, alebo nápravným opatrením. Podľa odst. 3 tohto ustanovenia odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchateľ potresce, ak spôsobí činom uvedeným v odseku 1 ťažkú ujmu na zdraví.

Podľa § 6 písm. a) Tr. zák. na okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, sa prihliadne, ak ide o ťažší následok aj vtedy, keď ho páchateľ zavinil z nedbanlivosti, vyjmúc prípady, kedy Trestný zákon vyžaduje aj tu zavinenie úmyselné.

Z uvedeného vyplýva, že trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 221 Tr. zák. je úmyselným trestným činom, na čom nič nemení skutočnosť, že u ťažšieho následku predpokladaného v odseku 3 tohto

trestného činu sa predpokladá nedbanlivostné zavinenie (v prípade úmyselného zavinenia ťažkej újmy na zdraví išlo by o rovnako pomenovaný, avšak prísnejšie trestaný čin podľa § 222 odst. 1 Tr. zák.).

Vzhľadom na to, že na úmyselný trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 221 odst. 1, 3 Tr. zák. zákon ustanovuje trest odňatia slobody prevyšujúci tri roky, u tohto trestného činu neprichádza do úvahy aplikovať článok V písm. a) Rozhodnutia prezidenta republiky o amnestii z 1. januára 1990. Pre úplnosť treba dodať, že vyšetrovateľ sa obmedzil iba na konštatovanie účasti obvineného na amnestii, bez bližšieho odôvodnenia, prečo zistený trestný čin považoval za spáchaný z nedbanlivosti.

Ďalej Najvyšší súd SR uviedol, že v tejto trestnej veci neboli doposiaľ objasnené všetky okolnosti potrebné pre právne posúdenie skutku obvineného, a uložil, akým spôsobom sa má doplniť dokazovanie.